

توسعه پایدار با به کارگیری معماری، فناوری و طبیعت

(مطالعه موردی: استفاده از جلبک به عنوان منبع تجدیدپذیر انرژی)

فهیمة وکیلی^۱، دانیال علی اکبریان^۲

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد، رشته مهندسی معماری، دانشگاه آزاد قزوین (vakilifahimeh@gmail.com)

۲- دانشجوی کارشناسی ارشد، رشته مهندسی معماری، دانشگاه آزاد قزوین (daniel.aliakbarian@gmail.com)

چکیده

امروزه بحران محیط زیست به یک پدیده جدی تبدیل شده است. این پدیده نتیجه دخالت و بهره‌وری نامتعارف و نامعقول بشر از طبیعت و منابع طبیعی است که با رشد سریع جمعیت و پیشرفت علم و صنعت بر شدت آن افزوده شده است. این افزایش تخریب گسترده محیط زیست در نقاط مختلف زمین را به دنبال داشته است. همین امر جهانیان را به جستجوی راه‌هایی برای کاهش و به اتمام رساندن این مسیر اشتباه وادار کرده است. راه‌هایی که در نتیجه عمل به آن، آیندگان نیز بتوانند از طبیعت و منابع طبیعی استفاده کنند. انرژی‌های تجدیدپذیر و بهره‌گیری از آنها یکی از راه‌های پیشنهادی است. زیست‌توده یکی از منابع عمده در میان انواع منابع انرژی تجدیدپذیر می‌باشد. جلبک‌ها بزرگ‌ترین گروه زیست‌توده بر روی زمین را تشکیل می‌دهند. مزایای بسیاری در کاربرد جلبک‌ها در مقایسه با دیگر روش‌ها وجود دارد. به منظور کاربرد و بهره‌گیری از مزایای جلبک‌ها در محیط انسان‌ساخت، باید از سامانه‌هایی چون زیست‌راکتورها به منظور فراهم آوردن شرایط کشت و رشد آنها استفاده نمود. مقاله حاضر که به شیوه تحقیق مطالعاتی و جمع‌آوری کتابخانه‌ای انجام شده است، به بیان ویژگی‌های جلبک به عنوان منبع انرژی پرداخته است. همچنین با اشاره به یافته‌های پژوهشی موجود، به بیان نمونه‌های عینی به منظور به کارگیری این منبع انرژی در محیط انسان‌ساخت می‌پردازد.

واژگان کلیدی: محیط زیست، توسعه پایدار، منابع تجدیدپذیر، زیست‌توده، جلبک